

"Només hi ha un Jordi Pujol"

Discret, encisador, l'incommensurable 'homo politicus' que hi ha a la pell de l'únic president democràtic europeu amb més de quinze anys de govern ha aterrat al País Valencià. Va ser divendres 19, a l'hotel Astoria, en un dinar amb 44 empresaris.

Ha estat la visita del president de la Generalitat de Catalunya al País Valencià. Fins aquest divendres passat i durant els darrers deu anys, el líder de Convergència i Unió (CiU) hi havia protagonitzat un degoteig de viatges emmordassats sota el signe de la polèmica: l'entesa a l'interior d'aquesta franja mediterrània arribarà mai a desballestar definitivament el projecte d'estat-nació es-

DAVID VIJUESCAS

Jordi Pujol, a l'eixida de la trobada amb el president valencià Eduardo Zaplana. La trobada va allargar-se durant poc més de tres quarts d'hora.

panyol?, i alhora, la cultura catalana assolirà mai cap espai al concert internacional comptant amb la plataforma d'un dels seus territoris autònoms en solitari? L'alçada política i intel·lectual del president Pujol mai no ha trobat un interlocutor còmode al Palau de la Generalitat del carrer de Cavallers de València. I, paradoxalment, Jordi Pujol mai no havia fet un pas més enllà tot assenyalant una via directa de diàleg amb la societat civil valenciana. Avui, però, aquesta descripció ja no és vàlida.

Soroll de fons. L'anunci que el Molt Honorable Pujol i Soley travessaria els prop de 350 quilòmetres fins a València va encetar la setmana, i la maquinària mediàtica espanyola va prendre posicions durant els quatre dies que precedien el divendres dia 19; com d'habitud, la presència del mandatari principatí a la capital del País Valencià destemprava els pronunciaments maniqueus i la boira

País Valencià encapçalava amb dues línies, aquestes: "*Jordi Pujol realitza mañana su primera visita a Valencia bajo el signo de la normalidad*".

La premsa d'àmbit provincial, a l'entremig, reproduïa mansament les guspises d'aquesta contesa tot arrenjerant-se a un deix o l'altre d'ortodòxia sobre la informació que havia generat la proposició d'una nova vinguda del president de la Generalitat de Catalunya. I tots els gabinets de documentació periodística distribuïen fotocòpies amb imatges de 1989, de 1992, i reculls de declaracions d'intencions i qüestions d'una agenda ajornada un any i un més en un ritme de fatiga cíclica.

La presència de Jordi Pujol a València engegà la confrontació dintre la maquinària mediàtica espanyola.

Colp de timó. El seguici de Jordi Pujol arriba a València cap a les onze hores i tres quarts del matí. El president català compleix llavors amb la primera cita d'aquest divendres: saluda personalment i privadament Joaquim Maldonado, ex-president de la Borsa de València, ex-líder de la Unió Democràtica del País Valencià i president de la Fundació Ausiàs March, entitat que organitza els Premis Octubre i enclavament de l'activitat cultural en llengua catalana al País Valencià. El gabinet de premsa de Presidència de la Generalitat de Catalunya no havia avançat aquest inici de jornada, el gabinet de premsa de Presidència del mandatari valencià Eduardo Zaplana no en sabia res. Quan a un quart d'una de la vesprada la premsa, ràdio i televisió embolcalla el número 2 del carrer

Cavallers, el líder de CiU ja havia fet un colp d'efecte que arriba a corrents socials d'activisme cultural creixents i sòlids. Corrents nacionalistes, reivindicatius.

La reunió amb Eduardo Zaplana és fugissera, empesa d'urgència i sense cos. Després de poc més de tres quarts d'hora, Pujol baixa l'escala gòtica amb el president valencià a l'espatlla esquerra i Rafael Blasco, assessor d'en Zaplana, i Jorge Lamparero, secretari general d'Administració Pública, al darrere i a una distància respectuosa. "Sempre hem desitjat que les relacions entre totes dues comunitats fossin unes relacions de normalitat. No és així", dicta amb rotunditat Jordi Pujol als corresponents, "i jo no en faig culpable ningú. Però hi ha hagut malentesos que no tenen cap lògica". Pujol ocupa contínuament la zona protocol·lària principal i una funcionària de premsa comenta que Zaplana sembla el convidat. La trobada, en qualsevol cas, té encuny oficial entre màximes autoritats autonòmiques, i Pujol assuaveix el buit que els mitjans de comunicació fan a Zaplana agraint la posició de la Generalitat valenciana que demana la incorporació de criteris de població per un millor finançament descentralitzat. I sense parar esment en les demandes dels informadors, el líder de CiU recompon quin és el marc que està transformant la seua visita en un gest amb transcendència: "Aquest ha estat, per tradició, un país exportador, molt obert a Europa quan Catalunya era proteccionista. Però avui el nostre futur econòmic és el mateix. Els problemes són comuns i no té lògica que hi hagi manca de col·laboració entre nosaltres." Eren les dues i mitja passades. Quaranta-quatre comensals de l'Associació Valenciana d'Empresaris (AVE), l'esperaven per dinar.

Magnetisme. El torrent de declaracions que EL TEMPS recull passades les sis i mitja de la vesprada són la prova palesa que el catalanisme polític ha fet gola al si del nucli econòmic més influent i oficialista del País Valencià. El nucli que nodreix l'AVE i la invitació

Pujol i el conseller Subirà saluden els membres de l'AVE. Quaranta-quatre empresaris acudiren al dinar.

del qual ha estat el motiu principal de la vinguda de Jordi Pujol. "La sintonia empresarial entre valencians i catalans és absoluta. Com ha dit Pujol, les nostres generalitats han de fer una política unida d'acord amb el model centroeuropeu." Després de quatre hores de dinar, Federico Félix, president de l'AVE, surt amb un somriure bonifaci de l'hotel Astoria. José María Jiménez de Laiglesia, president de la branca valenciana de la CEOE, i que amb Félix va ser mitjancer en el pacte PP-Unió Valenciana que governa avui el País Valencià, comenta: "Necessitem la maduresa política catalana, perquè l'economia productiva i el geni col·lectiu ja el tenim." Els dos pares asseveren a l'uníson: "Volem que Pujol siga el nostre intermediari a Europa i que els beneficis de les relacions entre l'empresariat i la seua coalició els puguem recollir tots." Però Eduardo Zaplana també ha compartit l'amanida valenciana i l'arròs amb llagosta amb els mateixos quaranta-quatre empresaris. "Ja tenim un Pujol, no cal buscar-ne -respon Félix-cofoi-. Només hi ha un Jordi Pujol, i ara jo crec que també és una miqueta nostre."

Victorià Jiménez

